

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Fiume megrendszabályozása.

Pécs, 1898. január 13.

Fiuméből vasárnap táviratot röpitettek szét világgá, mely arról adott hirt, hogy az új kormányzó ott nem remélt szives fogadtatásra talált, úgy hogy bizton számíthatni rá, miszerint sikerülni fog a felmerült differenciák kiegyenlítése. Hiába, a mai kormányzati rendszernek már a vérében van, hogy port hintsen a világ szemébe, még ha meg is van róla győződve, hogy az események rögtön rácsafolnak.

Az a szives fogadtatás, a melyben Szapáry Lacika Fiumében részesült, annyira meleg és benső volt, hogy nemcsak ünnepélyes beiktatásról nem lehetett szó, de még az új rapprezentanza hétfői alakuló gyűlése elől is megszökött Budapestre, mert tudta, hogy ott Magyarország törvényei ellen sérelem fog esni, mert a megválasztandó polgármester meg fogja tagadni az eskütételt a magyar törvényekre.

Hát mikor kell a magyar állam tekintélyét képviselő kormányzónak helyén lenni, ha nem ilyenkor, hogy rögtön megadhassa a méltó választ az ilyen lázadás számba menő engedetlenségre? Az a bujkálás, mit Szapáry ebben a fontos ügyben elkövetett, nemcsak az ő személyi tekintélyét rontja le, de vele együtt rántja az általa képviselt magyar állam tekintélyét

is. Méltán hirdethetik a fiumei túlzók, hogy a kormányzó azért nem mert megjelenni a városi képviselő alakuló gyűlésén, mert a kormánynak nem volt bátorsága őt felruházni azzal a hatalommal, a mely a készülődésben levő csiny megtorlására szükséges lett volna. Mert az józan észszel fel nem tehető, hogy a bekövetkező eshetőség közte és a kormány között szóba ne került volna akkor, a mikor küldetését elvállalta.

Walluschnig és Mayländer urak hétfői hősködésére aztán a tegnapi hivatalos lapban megjelent Bánffy báró rendelete, a mely szerint az esetre, ha a város képviselőtestülete és annak közgei törvényes kötelességeiket nem teljesítik, a belügyminiszter a képviselőtestületet föloszlatathatja.

Nos, mi ezt nem tarthatjuk egy öntudatos kormány méltó válaszána, mert itt nem akadémikus rendelet kibocsátásának lett volna helye, mintha még csak a jövőben előfordulható kötelességszegés esetére kellene szabályt alkotni, hanem rögtön az engedetlen képviselőtestület feloszlásával kellett volna válaszolni, mert a kötelesség megtagadásának esete hétfőn tényleg már bekövetkezett.

A feloszlás joga a kormányt a tegnapi rendelet nélkül is megillette, hisz maga a tegnapi rendelet is hivatkozik a városi statutum 27. §-ára, a mely a feloszlásnak alapul szolgálhat, valóságos

gyöngeség jele tehát, hogy a kormány ezzel a jogával nem élt rögtön az engedetlenség ténye után, hanem előbb még külön rendelettel fenyegetőzik, hogy neki van ám joga a föloszlatásra is.

De ez a gyöngeség természetes következménye annak a politikának, a melyet kormányaink Fiume irányában már harminc éven keresztül folytattak, a mikor annak közjogi helyzetét Mohamed koporsójaként ég és föld között hagyták lógni s nem merték az igazságnak megfelelő erőlyel törvénybe iktatni, hogy Fiuméhez Horvátországnak semmi köze, hanem tisztán és egyedül Magyarországhoz tartozik. Magyarországnak temérdek millióit ölték bele Fiume kikötőjének és városának felvirágoztatásába s ezért elegendő viszontszolgáltatnak tartották, ha a dédelgetett város nem küldött követeket a horvát tartománygyűlésre, hanem a magyar országgyűlésen képviseltette magát.

Attól való félelmükben, hogy a város engedni talál a horvátok csábításainak, nem merték érvényesíteni ott Magyarország törvényes jogát s ezzel szarvakat adtak az ottani patriciusoknak, kik már-már egy önálló, független állam vezérő férfainak képzeltek magukat.

Tény az, hogy a magyar kormányok mindenkor kikérték a rapprezentanza véleményét a magyar törvényeknek Fiumében

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A madárfogás.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Felolvadt már a csermelyek jégpáncélja; az erdei patakocskák vig locsogással ugrik körül-körül s hol nagyobb akadály fekszik a patakmederben, ott felületén kimagasló forradás látszik, melyről fehér habdarabkák szakadnak le s futnak versenyt a vízbe került falevelekkel s vigan cikázó halacskákkal. A fenéken rákok mászkálnak lomha lustasággal s csak, ha valami váratlan jelenség mutatkozik, sietnek gyors farkcsapással otthonukba, vízzel körülvevett földvárjukba.

A vízpartján már kinyitotta szingazdag kelyhét az erdei nefelejt, melynek dús levelzete alatt rakja fészket a távolból jött barázdabillegető, melynek fehér mellénykés nőcskéje hivaikodva futkos szapora léptekkel a vízpartján, majd gyors szárnycsapással végigcikáz a patak felett. Ilyenkor bizonyosan a természetalkotta tükörbe pillantva gyönyörködik karcu formáiban.

Májusi reggel van. Az erdő fenséges csendjéből itt a fakopács egyhangú zaja hallatszik, amodább egy sűrű mogyoróbokor fénytelen, de dús zöld lombjai közül a fülemile bánatos és mégis édes danája gyönyörködött.

Erdőszél község a már leirt szép erdő mellett fekszik. Szabályos utcái s egészséges

lekvése irigységet költ fel az erre járó idegenekben. Hát mennyivel jobban megbecsüli az, aki ebben az erdő melletti fészkekben született; ezen erdő árnyas fái alatt játszott a gyermekjátékait, majd később ezen fedelek alatt élte át a felserdült kor éveit?

Ilyen volt Végi Ákos, az erdőszéli református lelkész fia. Ismerte az erdő minden fáját, bokrát; nem egy fa viselte sima kergén késének nyomát, szépen kiforrva mutatja az utókornak az ifjú Ákos vakációjának évszámát. Repültek az évek; Ákos az orvosi pályát választotta, de a szünidőkre most is mindig örvendve siet haza. Minden a régiben maradt, csak a község földesurának, Erdőszéli Pálnak bájos kis leánya, Margitka, lett Margit kisasszony. Ákos is csak annyiban változott meg, hogy most már a fák kergének nemcsak évszámok faragását kellett kiállani, hanem majd egy M. betű majd pedig V. M. betűket s évszámokat megörökíteni, szépen kiforrasztva.

Volt Ákosnak egy gyermekkorától megmaradt szenvedélye s ez a madarak kedvelése; és bár maga is beismerte kegyetlen voltát annak, hogy az erdő szabad madarait elfogják s kalitba zárják, de nem birta megtagadni magától, hogy szobája madár daltól ne zengjen. Gyermekkorában is szobája falán sorban állottak saját faragású kalitjai, melyekben magányos veréb énekelte betanult dalát; másik kalitban gerle volt, mely hajnalhasadásakor az ébresztő óra szerepét végezte; a harmadik

kalit zöld vászon tetőzete alatt fülemile sirta el kis szive panaszát, persze ha a gyerek iskolába a városba ment, a tiszteletes ur nem akarván vesződni a madarakkal, azok másnap már visszanyerték szabadságukat és a vakációra visszatérő Ákosnak újból kellett lakókat szerezni az üres kalitokba.

A szigorlat letétele után haza jövén Ákos, gyermekkori vágyai ismét felébredtek benne. Hogy már Pesten is foglalkozott az eszmével, bizonyítja, hogy a kofferből előkerül egy madárfogó is, egy lapos deszka, mely felett zöld háló van, mely a deszka közepén elhelyezett tekeres rugó által egy oldalra vonható, a közepén a fogónak van a billentyű, melyre a csalétek jó, ha a gyanutlan madár a csalétekhez kap, a rugó szabaddá lesz és a háló, mint egy kalitka, a torkos fölé csapódik.

Ezen készüléket magához vévén, Ákos az erdő felé indult a szép májusi reggelen. A szorgalmas méhek már virágról-virágra szállnak s gyűjtik az édes mézet; ijedve szállnak tova, amint Ákos elgondolkozva az erdő felé lépked. Tarka pillangók szállongnak az illatos légből s az erdő templomi csendjébe, mint távoli orgona zúgása, hangzik a fa koronájának suttogása, mely alatt megállott. Virágos hársfa volt az, melynek szerény, de illatterhes virágain ezer és ezer rovar döngött. Ákos nagy figyelemmel hallgatja a mogyoró lombjai között verő fülemilét s készülékét a fogásra igazítja. Az ide-oda hánykodó lisztféreg lesz a csábító csemege, melyet a horogra huzott s

való életbeléptetéséhez, természetes dolog tehát, hogy a fiumeiek ehhez lassan-lassan jogot formáltak s az ő külön szentesítésük nélkül a magyar törvény érvényét nem ismerik el. Pedig ennél nagyobb képtelenséget még képzelni sem lehet. A város képviselője ott ül a magyar országgyűlésen, a magyar törvények tehát az ő közreműködésével készülnek s a képviselőt küldő város mégis csak külön városi cenzura mellett akarja magát azoknak alávetni; támaszkodva arra, hogy Fiume város és kerülete Magyarországhoz kapcsolt külön test.

Ime így boszulja meg magát az a gyöngeség, hogy Fiume közjogi viszonyának rendezésébe nem mertünk erélyes kézzel belenyulni. Attól való félelmünkben, hogy jogaink érvényesítése talán rossz vért talál szülni Horvátországban, olyan különállást teremtettünk tényleg Fiuménak, a mely tőlünk is elidegenítette. Pedig hát Horvátországot a fiumei kérdés végleges rendezésével sem tehetjük volna nagyobb ellenségünké, mint a milyen ellenségünk az most is, de mindenesetre elejét vettük volna a mostani bonyodalomnak Fiumében, mert a fiumei rappresentanza harminc év előtt még nem szenvedett abban a rögeszmében, hogy ő törvényhozó testület.

Most már nincs más kibontakozás, mint törvényeinknek igazságos, de kérlelhetetlen szigorral érvényt szerezni a nagyzási hóbortban szenvedő várossal szemben. Igaz, hogy ez ellenünk nagy elégtelenséget fog ott szülni, melynek a mi vétkes gyöngeségünk volt a szülő oka, de további gyengeséggel újabb tápot adni a betegségnek még nagyobb vétek lenne részünkről.

Ne remegtesse meg a műtökést az orvos kezében a beteg jajgatása, ha gyógyítani akar. Félre tehát a kuruzsló rendelkezésekkel, a melyektől senki sem ijed meg, hanem zavarják szét rögtön azt a

most leteszi a bokor alá s száraz falevelekkel vékonyan behintí úgy, hogy csak a csalétek mozgó, vonagló alakja látható tisztán. A fülemile most a mellette lévő bokorra szállott, de mihelyt csend lesz, vissza fog az megszokott helyére szállani.

Ákos most visszahúzódik a nagy hárs tövébe, lélekzetét visszafojtva hallgatja, mikor csattan le fogója; most a kis erdei énekkirály vissza száll a bokorra, okos szemeit a földre fordítja s megpillantva az izes reggelit, elővigyázat nélkül a földre száll, de még mindig gyanakvólag, biztos távolból szemléli a vergődő lérgyet. A madarász minden idege megfeszül, kezei görcsösen csukódnak össze; no itt a pillanat, a torkos mindjárt fogolylyá lesz. Most háta megett megzörren a bokor s a fülemile ijedten rebben fel ismét a bokorra. Ákos boszankodva fordul meg s csendes mozgással ad kifejezést haragjának, de a redők egyszerre elsimulnak homlokán, pár lépésre Margitka áll előtte; kis kézi kosara harmatos ibolyával van tele, oly nesztelenül közeledett, hogy csak most vehette észre, midőn már majdnem egészen közelében volt.

Margitka is halk sikolyt hallatott, ő is megrezent Ákos láttára. Ákos feledve a fogót, Margitkhoz siet, ki zavartan állt előtte; érezte mindegyik, hogy ez a véletlen találkozó befolyással lesz egész életükre; rég szerették már egymást s nem egyszer mondotta gyermekkorában neki már Ákos »Maga lesz az én kis feleségem«, de ily magányosan még nem voltak együtt mióta Ákos haza került.

A két szerelmes kezét kézbe fogva sut-

gyülekezetet, amely külön hazafiságot esinál abból, hogy nem ismeri el a törvényt.

Mi sem rajongunk éppen azért a törvényért, amely a háborúságot Fiumében fölidézte, de meghajlunk előtte, míg törvény, mert az állam ellen lázad fel az, aki törvényeit elismerni nem akarja.

Hirek.

Pécs, 1898. január 13.

A szerelem áldozata.

Az öngyilkosok száma egygyel szaporodott, mondták a kávéházban, mikor a következő hirt olvasták egyik napilapnak »Rendőri hírek« című rovatában:

»Ma este 11 órakor a Népszínház előtt, az előadás végeztével Hegyesi Gyula honvédszár főhadnagy szájába lőtt és szörnyet halt, bevitték a Morgueba.«

Jó barátom volt, mondta az egyik, az újságolvasók közül, de az utolsó időben ivásnak adta magát és azért nem is szerettem társaságában lenni, mert féltem a botrányoktól, a melyeket esetleg részeg fővel elkövetetne, de halljad, e főhadnagynak egy rövid, de meginító története van.

X. városban egy gyönyörű varróleány izgatta a város aranyiljúságát; valóban eszményi szépség volt, szemei valóságos fekete gyémántok voltak, a ki azokba bele nézett, az el volt veszve más hajdon részére. Mikor lakásuktól egész a varrodáig elszélt és látni engedé fekete harisnyával fedett bájos bokáját, a hátul menő aranyiljúság tűzbe ment volna érte, mert még megjegyzem, hogy e leány megközelíthetetlen volt.

Végre sikerült az ottan állomásozó honvédszárvezred egy deli főhadnagynak vele megismerkedni.

A leány eddig ismeretlen érzéssel a szívében, szívesen közeledett a deli főhadnagynak.

Hegyesinek sem volt ez idő óta nyugta, mindig a leány nyomában volt és ha csak a pálya és élet kötelezettségek elszólították, volt távol kedves Irénjétől.

tozott egyideig, majd Ákos kérésére letelepedtek az illatos hárs alá, hogy együtt lessék a fülemile fogságba jutását, de az csak nem jutott a fogóba; alkalmasint a hárs alól hallatszó cuppanások szokatlan zaja zavarta meg, melyek mind szaporábban csattantak el.

Egyszerre a bokor alatt gyenge csattanás hallatszott, majd utána a hárs alól egy gyenge sikoly s utána a csendet csak a fogóba került madár vergődése s Margitka futó lépteinek gyenge nesze zavarta.

Ákos kábult fővel bámult Margitka után s összezavarodott gondolatai közben alig jutott eszébe a madárfogóhoz menni. Remegő léptekkel támolygott a bokorhoz, de reszkető kezei ügyetlenül kezelték a fogót s a fülemile ijedten szállott tova.

A madár tehát elszőkött, de azért a fogás sikerült, mert mire az a fogságból kiszabadult madár a melegebb hazába költözött, mikorra a csacsogó patak ismét csendessé lett, az őt borító jégpáncél alatt s a földet fehér takaró borította, egy városban, kedves családi fészekben látjuk Ákost és Margitkát.

Karácsony van, apró lenyőfára rakosgat Ákos kis viaszgyertyákat, hogy a baba majd örüljön neki, mert hisz az a kis madár, kit Margit, az édes mama most csendesített el azzal a szájába adott valamivel, ami a méznél is edesebb, még csak a fénynek tud örülni, repdesvén kis kezeivel; a nagy kalitban ülő papagáj pedig a gyermekírást tanulja utánoztatni, közbe-közbe nagyokat sikoltva.

Sárosfalvi.

A fiatalok annak rendje és módja szerint egymásba szerettek.

Már ki is volt tűzve az eljegyzési ünnepély napja. Oh' de a sors másként határozta ezt el.

G. gróf híret vette ezen csodaszép leánynak és egész egyszerűen, minden formalitások elkerülésével megkérte a leány kezét. Eldarálta neki, hogy jobb lenne ő hozzája, mint a szegény főhadnagynak menni, mindig fogatokon járna, estélyeket adna, színházba menne, egyszóval kitűnően élné szépségéért. A leány nemmel válaszolt, a gróf 24 órai gondolkodási időt adott neki.

A leány otthon maga elé állította a szegény főhadnagynak és a gazdag grófnak képét. Igaz, mondta magában, hogy a főhadnagynak nem is lehet hasonlítani a gróft, mert az első sokkal szebb s míg a főhadnagy apja egy szegény egyszerű ügyvéd, addig a grófnak mértőldelkre terjedő birtoka van, kastélya és kertje. Eh mit, a nagyravágyás győzött a szerelmen és Irén elhatározta, hogy ő földbirtokosné és G. grófné lesz.

Másnap tudtára adta a grófnak elhatározásának mivoltát és annak rendje és módja szerint még az ottani templomban megesküdtek.

A leány pedig visszaküldé a főhadnagynak jegygyűrűjét azzal a megjegyzéssel, hogy ő már másé.

A főhadnagy ennek vételével szabadságot adta magát és Pestre ment, ott ivásnak adta magát és minden nap részeg fővel feküdt le; sokszor emlegette, hogy agyonlővi magát, de nem hittünk neki,

A főhadnagy színház után meglátott egy elegáns fogatot és abban Irént és a gróft.

Egy szívből kitörő sikolylyal, a mindig nála levő forgópisztolyt kirántotta és ezzel a felkiáltással: »Isten ne fizesd meg neki«, szájába lőtt.

A gróf kérdezte a leánytól, akarom mondani a nejétől: »ki ez?« mire ezt a választ kapta: »egy régi udvarlóm volt« és ezzel egy Opera áriát dudolgotva, tovább haladtak.

K. Gy.

Napirend 1898. január 14-én.

Naptár: péntek, jan. 14. — Róm. kath.: Bódog. — Prot.: Bódog. — Görög-kel. (jan. 2.) Ujév. — Zsidó: Tebeth 20. — Nap kél 7 óra 30 perckor; nyugszik 4 óra 17 perckor. — Hold kél éjjel 11 óra 49 perckor; nyugszik reggel 9 óra 53 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; légnyomás 752. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, és hősültyedés várható.

Színház: »Culisset úr«, vigjáték, itt először.

— **(Rendkívüli közgyűlés.)** A város képviselőtestülete ma délelőtt 9 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, hogy elintézzon három olyan tárgyat, melyek sürgőssége halasztást nem tűr. A közgyűlésen báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnökölt s mintegy 25 bizottsági tag jelent meg rajta, hogy a tanácsi előterjesztéseket meghallgassa és beleegyezőleg jóváhagyja. Napirend előtt *Majorossy* Imre polgármester panaszkodott, hogy a siklósi-utcai vasuti átjáró felemelése végett a kereskedelmi miniszterhez küldendő *küldöttségbe* még eddig igen kevesen, csak tizenketten jelentkeztek s felkérte a bizottsági tagokat, hogy minél nagyobb számmal jelentkezzenek, hogy a küldöttség minél impozánsabb legyen. A küldöttség f. hó 24-én menne fel a miniszterhez, de ha az érdeklődés nem lesz nagyobb a bizottsági tagok részéről, akkor el kell halasztani a határnapot. — A tárgysorozat első pontja volt a honvédelmi miniszter leirata a városnak a *Ludovika-akadémiánál* tett alapítványának kiegészítése tárgyában. A város ugyanis évi 600 frtos alapítványt tett a Ludoviceumban egy

alapítványi helyre, de a Ludoviceum újraszervezése alkalmából az alapítványi helyek nem a régi hat évenként, hanem három évenként fognak betölteni, s így a város is gyakrabban gyakorolja adományozási jogát, de viszont a növendékek ellátása évi 200 forinttal többbe is kerül. Az a leirat célja tehát, hogy a város e 600 forintos alapítványát 800 frtra egészítse ki s mivel az alapítványi helyek már az 1899—1900. tanévben így töltenek be, ez iránt e hó végéig értesítse a minisztert. A tanács e kérelem teljesítését javasolta s Majorossy Imre polgármester felszólalása után a tanácsi javaslat egyhangulag el is fogadtatott. A második tárgy volt a *honvéd-hadaprodiskola* négy alapítványi helyére nézve elkészített alapítói oklevél tárgyalása és megállapítása. A honvédelmi miniszter leküldte az oklevélmintát, a mely szerint a négy alapítványi hely fokozatosan töltenék be, évenként egy-egy; erre nézve a város költségvetésébe 1898-ban 200 frtot, 1899-ben 400 frtot, 1900-ban 600 frtot, s 1901-ben és azontul évenként 800 frtot venne fel s azt évenként a központi állampénztárba befizetné. Az alapítványi helyekre első sorban pécsvárosi tisztviselők gyermekei birnak elsőszéggel. Záray Károly dr. az oklevél e pontját monopoliumnak tekinti s vehemens beszédben kívánja törölni, mert az alapítványt az összpolgárság tette, tehát ne tegyünk kivételt s ne adjunk elsőszéget senkinek; a ki arra legérdemesebb, az nyerve el az alapítványi helyet. Majorossy Imre polgármester hivatkozik a gyakorlatra, a mikor minden ösztöndíj alapítványnál első sorban a városi tisztviselők gyermekei jönnek figyelembe s szavai után egyhangulag elfogadja a közgyűlés az oklevél-mintát, természetesen Záray kivételével. — A napirend harmadik és utolsó tárgya volt egy levéltári és rendőrkapitánysági díjnoki, valamint egy kézbesítősegédi állásnak ideiglenes szervezése iránt tanácsi előterjesztés. A levéltárban sok a munka, nincs aki az egyes aktákat előkeresse s rendben visszarakja a helyükre; a rendőrkapitányság kihágási osztályánál nincs jegyzőkönyvvezető, ami pedig szabályrendeletileg előírva van; végre a kézbesítő bírósági darabokkal van agyonterhelve. Mindezek alapján s Majorossy Imre polgármester és Engel József, bizottsági tag, hozzászólása után, a közgyűlés megszavazta két, évenként 1 frt napidíjjal javadalmazandó díjnoki állásnak és egy 80 krajcár napidíjjal javadalmazandó kézbesítősegédi állásnak ideiglenes szervezését, illetve ez állásokra az egyének felfogadását. Több tárgy nem lévén, a közgyűlés féltiz órákor véget ért.

— (A „Pécsi polgári daloskör“) február hó 2-án tartja az egyet helyiségében (Sörház-utca 13. sz. I. em.) d. u. 3 órákor évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Évi jelentés. 2. Az évi számadás megvizsgálásáról jelentés. 3. Tisztujtás. 4. Indítványok.

— (Névmagyarosítás.) Scheibner János, gyönki illetőségű, ugyanottani lakos, úgy a maga, valamint kiskoru Kálmán fiának vezetéknevét, belügyminiszteri engedéllyel, Dobóra magyarosította.

— (A város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 11 órákor tartotta a városháza közgyűlési termében rendes havi

ülését báró Fejérváry Imre főispán elnökle alatt. Az ülésen jelen voltak Majorossy Imre, polgármester, Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató, Zsolnay György, kir. főügyési helyettes, Salamon József kir. tanfelügyelő, Kovácsfy Kálmán, kir. főmérnök, Szuly János, Krasznay Mihály, Kindl József, Záray Károly, Ráth Mátyás és még többen. Az ülésen *Daschek* Jánosnak kivételes nőszülési engedélye pártolólág határozottatott felterjesztetni a honvédelmi miniszterhez s tudomásul vétettek az ügyészi, kir. tanfelügyelői és kir. főmérnöki havi jelentések. Felolvastatott a polgármester jelentése a közigazgatás mult havi állapotáról, mely szintén tudomásul vétetett. A jelentés fontosabb adatai a következők; a közigazgatási iktatoba érkezett 3334 ügydarab, elintéztetett 3252 darab; a rendőrségi iktatoba érkezett 1886 ügydarab, elintéztetett 1810 darab. Bűnügy volt 2, vétség 18, kihágás 237; letartóztatás 156 esetben történt s a letartóztatottak nagyrészt toloncuton illetőségi helyükre küldettek. Idegen 403 érkezett a városba s szállt meg a különböző szállodákban. Cseléd könyv 14, iparossegédi 9, iparigazolvány 10 adatott ki. A bányatelepi kapitányságnál beadatott 19 panasz; 14 elintéztetett, 5 megszünt. A katonanyilvántartási hivatal a folyó évi ujoncozás előkészületeivel volt elfoglalva s végül az utadóelőírás is folyamatban volt és 1755 frt 56 kr. utadó vetetett ki.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A kopácsi önkéntes tűzoltó-egylet alapszabályait a belügyminiszter, a bemutatási záradékkal el látva, jóváhagyta.

— (Halálozás.) Schreier Matild, életének 18-ik évében ma délután meghalt. A korán elhunyt ifju leány temetése szombaton délután 1/4 órákor lesz a király-utca 49 számú házból a budai külvárosi temetőbe.

— (Szabályrendelet a himlő-*o*jtó-anyagról.) A belügyminiszter körrendeletet és ezzel kapcsolatban 34 szakaszból álló szabályrendeletet bocsátott ki a himlőojtó-anyagról. A rendelet szerint, a himlőnyirktermelő intézetek által szállítandó anyag legmagasabb ára: egy fiola 3 egyénre 60 krajcár, egy fiola 50 egyénre pedig 3 forint. A himlőojtó-anyagot elárusítás végett bizományba adni, vagy elfogadni mindenkinek szigoruan tilos. Aki ez ellen vét, azt súlyosan megbüntetik.

— (Megvert ember.) Torjancán véres verekedést rögtönöztek a minap *Tomics* Pavó és *Moszlovác* Márián, odavaló legények. A korcsmában közrefogták *Sárác* Jócót és botokkal annyira helybenhagyták, hogy ugy kellett kivenni a kezeik közül a megvert embert. A verekedők ellen a siklósi járásbíróság folytatja a vizsgálatot.

— (Püspöki paloták a fővárosban.) A magyar püspöki kar tagjai között most mozgalom indult meg, hogy, ugy mint a primásnak és a kalocsai érseknek külön püspöki rezidenciája van a király, a legtöbb kegyur közvetlen közelében, a többi megyés püspökök is építtessenek a fővárosban püspöki palotákat. Így a püspökök, ha a fővárosba mennek, nem lennének kénytelenek fogadóba vagy a papnevelőintézetbe szállni, hanem saját otthonukba vonulhatnának. Az érdekes mozgalommal minden megyés püspök egyetért s egyik-másik főpap már az idén építtetni fog

Budán püspöki palotát. Részünkről természetesen csak helyeselni tudjuk a püspöki kar elhatározását és székesfővárosunk érdekében kívánjuk, hogy e terv minél előbb megvalósuljon. Ez esetben, természetesen, a pécsi püspöknek is lesz palotája az ország fővárosában.

— (Adóügyek.) *Dragonescu* Döme, kir. pénzügyigazgató a mult hóról szóló jelentését a mai közigazgatási ülésen mutatta be. A jelentés szerint Pécs város területén a mult hóban befolyt egyenes adókban 27.897 frt, 130 frttal több, mint az előző 1896. év hasonló időszakában. Az egész mult évben befolyt 366.465 frt, 35.464 frttal több, mint 1896-ban. A hadmentességi adó befizetése is 192 frttal kedvezőbb, mint az előző évben. Összes kivetés volt a mult évben 468.729 frt, miből törültetett 46.883 frt s az így fennmaradt 421.846 frtra befizettetett 366.465 frt; hátralék tehát az év végén 57.194 frt, a mi 27.874 frttal kevesebb, mint volt 1896-ban. E hátralékban a száz forintnál nagyobb összegű adót fizetőkre 15.637 frt hátralék esik; a 100 frtnál kisebb adót fizetők közül olyanokra, kiknek hátraléka már a 100 frtot meghaladja, 12.486 frt, végül a többi 100 frtnál kisebb adót fizetőkre 29.070 frt. Most mindenekelőtt a száz frtnál nagyobb adót fizetők hátralékának behajtása fog szorgalmaztatni; a többiek pedig részletekben is, kellő pontossággal, fizethetik meg hátralékaikat. Hogy az adóbehajtás ily kedvező volt a mult évben, azért a pénzügyigazgató köszönetet szavaz a város polgármesterének, ki mindenkor tapintatosan állt segítségére és a városi adóhivatal működéséről elismeréssel szól, mely különösen az újraszervezés óta működött nagy eredménnyel. A behajtás ezen kedvező mennyisége minden nagyobb szigorúság alkalmazása nélkül éretett el és kincstári tartozásért az egész évben árverések nem foganatosítottak. — Ez évben célja a pénzügyigazgatásnak az adókönyvek megvizsgálása, azok kiigazítása a behajthatatlan adóhátralékok törlése és a mindenben méltányos adókiadás és pontos kezelés, még a felek adókönyvecskéiben az adókiadás beírását sem véve ki, hogy azokban egyes javítások és törlések ezután elő ne forduljanak. A pénzügyigazgató eme jelentését gyakori helyeslés és éljenzés kísérte s utána felszólt *Majorossy* Imre, polgármester, kinek indítványára a közigazgatási bizottság egyhangulag köszönetét fejezte ki a pénzügyigazgatónak ama jóakarátért, melyet az adózó polgárok iránt tapintatos és méltányos eljárásával tanusít, a szelidséget és méltányos eljárást mindig összeegyeztetve az államkincstár érdekeinek legszigorubb képviselésével is. *Záray* dr. szólalt fel még, megemlékezvén arról, hogy az adóhivatali közegek az adóbehajtás körüli buzgalmukért nemcsak erkölcsi, hanem anyagi elismerésben is szoktak részesülni. Mire a pénzügyigazgató felelte, hogy ez tavaly bizony nem volt lehetséges, mert az adóbehajtás a legkedvezőtlenebb volt, de az idei kedvező eredmény mellett ily jutalomra ismét van kilátás, s e tekintetben ő folyó hó 20-ig meg is teszi felterjesztését a belügyminiszterhez.

— (Furcsa boszu.) *Dömötör* Gyula, dunaszekcsői korcsmároson furcsa boszút álltak eddig még ismeretlen tettesek. Éjnek ide-

jén feltörték a pincéjét és a hordókból mind kieresztették a bort. Reggelre tele volt a pince borral, a hordók pedig üresen álltak, nagy szomorúságra a károsnak, a ki a furcsa boszuállást bejelentette a csendőrségnél, mely most keresi az ismeretlen tetteseket.

— **(Bizottságok.)** A mai közigazgatási bizottsági ülésen több bizottsági helyet töltöttek be. Az *erdészeti albizottságba* titkos szavazás útján beválasztották elnöknek Krasznay Mihály, alelnöknek Egry József és rendes tagnak Ráth Mátyás. A *fegyelmi választmányi* ügyekben ítélő bizottság tagjai lettek az állami közegek közül Dragonescu Döme és Salamon József, mint rendes tagok, s Kovácsffy Kálmán, mint póttag; továbbá a közigazgatási bizottság részéről Aidinger János, Krasznay Mihály és Ráth Mátyás. A *gyámügyi felelősségi bizottságba* a főispán kinevezte Krasznay Mihályt és Szeredy József dr. t. rendes tagokul, Szuly Jánost póttagul; beválasztották Egry József és Kindl József, rendes tagoknak, póttagként pedig Kovácsffy Kálmán. A *börtönvizsgáló bizottság tagjaivá* a főispán kinevezte Egry Józsefet, Kindl Józsefet, Kiss Józsefet és Ullmann M. Károlyt. Végül a másodfoku *erdei kihágási* ügyekben ítélkező bizottság tagjai lettek: Egry József, Kindl József, Krasznay Mihály, Szeredy József, Kiss József, Ullmann M. Károly és Záray Károly dr.

— **(A vasuti átjárók.)** A siklósi és malom-utcai vasuti átjárók ügye foglalkoztatta ma a város közigazgatási bizottságát is. Majorossy Imre polgármester előadta, hogy ez átjárók a kocsiközlekedést mennyire akadályozzák s különösen, ha a Batthyányi-réten lesz a vásártér, felépül a közvágóhid és létesül a központi temető, mennyire káros lesz a vasuti átjárók már ma is tarthatatlan állapota. A vasuti átjáróknak vagy felemelése, vagy áthidalása útján kell ezen a tarthatatlan állapotot segíteni s a vasuti pályaudvar kibővítésétől eltekintve, a törvény értelmében a közigazgatási bizottság feladata ez iránt a kezdeményezést a kereskedelmi miniszternél megtenni. Irjon tehát fel a bizottság a miniszterhez helyszini szemle elrendelése végett s a helyszini szemle bizottságba saját részéről tagokat küldjön ki. Záray Károly a szénrakódások ellen szólalt fel, mikor az átjáróknál óraszámra áll esténként a mozdony és három-négy vagon s közvetlen az uttest előtt veszélyezteti a kocsiközlekedést. Ennek megszüntetését külön feliratban kéri. Szuly János ez ügyet is egybefüggőnek tartja az átjáró ügyével. A bizottság így is határozott s ezt is belevenni rendelte a helyszini szemlére kéri feliratba. A helyszini szemlebizottságba a polgármester elnöke alatt a királyi főmérnök, a városi főmérnök és tiszti ügyész, Ullmann M. Károly és Záray Károly dr. bizottsági tagok küldettek ki.

— **(Szivar automaták.)** A sokféle automatához, amelyek gyufát, cukorkát, szappant, parfümöt, vasutijegyet és hasonló apróságokat adnak el, ujjában az osztrák pénzügyminiszter beleegyezésével Bécsben szivarautomaták jönnek forgalomba cs. kir. kincstári dohány-elárúsító megfizető címmel. Ezekkel az automatákkal abba a kényelmes helyzetbe jut a közönség, hogy dohányszükségleteit a zárórák idején, ünnepnap délután és éjjel is kényelmesen beszerezheti. De a tra-

fikosokra is igen előnyösök lesznek ezek, mert felállítják automataikat a nyilvános mulatók közelében és a piacokon is. A készülékben 4, 6, 8 és tizenkét szivart és cigarette-tet vagy dohányt tartalmazó csomagok lesznek. Az automaták felállítását már legközelebb megkezdik.

— **(A rossz kémény miatt.)** Tóth Vilmos, németbolyi lakos háza a napokban kigyuladt és bár a tüzet siettek lokalizálni, az mégis elpusztította a ház egész tetőzetét. A tűz, mint a vizsgálat kiderítette, a padlason keletkezett, még pedig a kémény rosszasága miatt. A rossz kémény közvetlen közelében levő gerenda meggyuladt és innen keletkezett a tűz, mely vagy hétszáz forint kárt okozott a tulajdonosnak.

— **(A munkások érdekében.)** A kereskedelemügyi miniszter értesítette a városi hatóságot, hogy a munkások érdekeinek a vállalkozókkal szemben való biztosítása céljából, a törvényhatósági munkálatok és szállítások végrehajtása iránt kötött szerződések feltételei közé ezentúl felvegyék, hogy a vállalkozó a munkásokkal szemben a munkabér kifizetése tekintetében minden körülmények közt szavatossággal tartozik. Továbbá, hogy kötelezzék arra is a fővállalkozót, miszerint az építés helyén a megállapított napszámot és a kifizetés idejét szembetűnő módon kiírja.

— **(Meglopott vasuti ór.)** Vindismann Károly, vasuti őrt Szentlőrincen, míg ő a vasutvonalon teljesített szolgálatot, meglopták. Valami jómadár, bizonyára egy csavargó, bement lakásába s onnan egy kis aprópénzt, kenyeret és egyéb élelmiszert, meg ruhaneműt ellopott. Így felpakkolva odább állt mire a vasuti ór dolgát végezve, házába tért. A tolvajt keresik.

— **(A közigazgatási bíróság köréből.)** Báró Fejérváry Imre dr. főispán a következő értesítést bocsájtotta ki: »Ezennel közlésem, hogy a magyar királyi közigazgatási bíróságról szóló 1896. évi XXVI. t. c. végrehajtása tárgyában 1896. évi 21973/M. E. szám alatt kiadott általános rendelet 15. és 16. pontja alapján 770/896. főisp. szám alatt kibocsájtott hirdetmény hatályon kívül helyezésével a főispáni intézkedések, a közigazgatási bizottsági határozatok, vagy ennek küldöttségei, szakbizottsága, albizottsága által hozott határozatok, továbbá az állandó bíráló választmány határozatai ellen beadható írásbeli panaszok ezentúl a főispáni iktatást teljesítő vármegyei irnoknál az iktatásra kiszabott rendes hivatalos órák alatt a főispáni hivatalos helyiségben nyújtandók be, — a szóbeli panaszok pedig — mint eddig is — minden köznapon délelőtti 10 és 11 óra között a főispáni titkár által vétetnek fel.«

— **(A városi közkórháznak)** több ügye fordult ma meg a város közigazgatási bizottsága előtt. Ez ügyek már egyszer foglalkoztatták a közigazgatási bizottságot s pártolólággal terjesztettek fel a belügyminiszterhez, de a belügyminiszter nem volt jókedvében s egyiket sem hagyta jóvá. Így a kórházi orvosok és tisztviselők azt kérték, hogy a milleniumi év nyugdíjidejükbe három évnek számítsák be. E kéréssel elutasította őket a belügyminiszter, azzal a megokolással, hogy mivel a kérvényezők a betegápolási díjakból

nyerik a nyugdíjat, betegápolási díjat pedig a kórházba felvett idegen betegek után esetleg más országok is fizetnek s így azok nem terhelhetők meg a mi milleniumi ünnepeink alkalmából, — tehát a kérelemnek hely nem adható. A tanács ugyan azt javasolta a mai közigazgatási bizottsági ülésnek, hogy a méltányos kérelem teljesítése végett újból felirat intéztessék a miniszterhez, de Majorossy Imre felszólalása után egyelőre az ügy függőben hagyatott. Hiszen a miniszter a kórházi orvosok és tisztviselők fizetésemelését sem hagyta jóvá, azzal a megokolással, hogy a kérvényezők 1895. közepén már részesültek fizetésjavításban. E leirat tanulmányozás és újabb előterjesztés végett a városi Tanácsnak kiadott. Végül nem hagyta jóvá a miniszter a közigazgatási bizottság ama felterjesztését sem, melyet a kórházi szakbizottságnak véleménye alapján tett, hogy a kórház belgyógyászati osztályának kettéválasztása alkalmából új orvosi és tisztviselői állások szerveztessenek s a fizetés is emeltessék. A belügyminiszter kimondja, hogy e határozat hozatala a városi közgyűlés elé tartozik s annak határozatát kéri felterjesztetni, előre kijelenti azonban, hogy a fizetés felemeléshez nem járul hozzá. A közigazgatási bizottság ez alapon majd a közgyűlés elé fogja terjesztetni az ügyet.

— **(Börtöntöltelékek.)** Csendes a világ sorja s bizony kitűzhetné a rendőrség a fogházra a fehér zászlót (a mit különben sohasem szokott kitűzni s csak a szenzációkban megszorult riporter fantázia tüzeti ki vele olyankor, ha üres a börtön,) ha nem volnának hely és munka nélküli csavargók, a kik bekerülnek a fogházba. Tegnap este és az éjjel ismét vagy tíz darab ilyen csavargót fogdostak össze, a kiket egyelőre betettek a kóterba, míg illetőségi helyüket megállapítják s akkor el fogják toloncolni a börtöntöltelékeket. A kik helyett majd kerülnek újabbak s így aligha fogjuk megírni, hogy a fehér zászló kint lobog a pécsi rendőri fogház oromzatán!

— **(Elfelejtette a magyar nyelvet.)** Tegnap este a belvárosi templom előtt egy embert talált egy rendőr, a ki a földön fetrengett és a rendőr előtt érthetetlen nyelven beszélt. Nagynehezen bevitték a rendőrségre, a hol mikor egy zárkában kialudta magát, kitünt, hogy Csenko Mátyásnak hívják, trencsénmegyei illetőségű és az egerághi plébános csikainak a jókedvű abrakolója. Valami miatt itt bentjárt Pécsen, de a korcsmákat is sorba járta s a bor annyira a fejébe szállt, hogy elfelejtette a magyar nyelvet. Persze csak pár órára, mert mikor szabadon eresztették, tiszta magyarsággal köszönte meg a rendőrség szives vendéglátását.

— **(A tolonc.)** Baumgartner Antal, facér pincér jelenlétét kellemetlennek találták városukban a veszprémiek s ezért szépen hazatoloncolták Pécsre. A tolonc azonban Pécsen is csak úgy volt, mint Veszprémben; itthon is elmondhatta, hogy »se országa, se hazája.« Efeletti elkeseredésében aztán alaposan leszopta magát s ilyen állapotban tegnap délután bement a városházára. Mikor kérdezték tőle, hogy mit keres ott, azt felelte, hogy az a ház Pécs város háza s mert ő is pécsi, az ő háza is; tehát adjanak neki benne szállást. Természetesen adtak is, még pedig egy külön szobát

a fogházban, ahol kialudhatta a mánort a szegény tolonc s felébredvén, belátta, hogy az a szállás még sem a legkényelmesebb s elment valamerre, munka után nézni.

— (Elmeügyintézet Pécssett.)

A kórházi szakbizottság javaslatot tett a városi Tanácsnak, hogy mivel az országos elmeügyintézetben hely nincs, s az egész országban s így a mi vidékünkön is a közveszélyes és csendes örültek nem találnak ápolást, feliratot intézzen a belügyminiszterhez, hogy a pécsi kórházzal egybekötve elmeügyintézetet állítson föl. A mai közigazgatási bizottságban bemutatták az elmeügyintézet tervét és költségvetését. E szerint az intézet épülete a kórház mai konyhakertjén és a szomszédos Horváth-Kokán-féle telken elérné s 160 elmebeteg részére 136 ezer forintot berendezhető volna. Évi bevétele ezektől 80 krajcár napi díj után 46.720 frt lenne s az összes kiadások fedezésével még 5349 frt évi felesleg mutatkoznék. Az eszmét dr. Niedermann Gyula miniszteri kiküldött ittjárta teremtette meg, a ki az országos elmeügyintézet decentralizációja alkalmára a pécsi kórházat egyik legalkalmasabb pontnak nyilvánította a decentralizációra. A kérdéshez Majorossy Imre és Záray Károly dr. szoltak hozzá s a közgyűlésnek pártolól fogják betérjeszteni a javaslatot.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Tosca.** Üres ház előtt játszottak tegnap is a színészek pedig *Tosca Annyal* Ilkának egyik legjobb szerepe, melynek alakításában tegnap is remekelt, úgy hogy a gyilkolási jelenet után minden hallgató lelkesedéssel tapsolt neki, kétszer is kihíva a lámpák elé. — Mellette *Bihari* játszott jól meg egyes részleteket. Ott, ahol behatóan tanulmányozta szerepét s gondot fordított a szöveg pontos betanulására, már alig hagy játéka kivánni valót maga után, de épen ezért kötelessége volna szorgalmasan tanulni, hogy ne lássék meg játékán a bizonytalanság és ne kelljen a sugótól várni a szöveget. *Hevessi Scarpia* szerepében helyenkint jó alakítást nyújtott, de rajta is észrevehető volt, hogy nem tanulta meg kellőleg szerepét. — A többi kisebb szerepeket elég jól játszották a szereplők. — (Tsi.)

○ **Jegenyék alatt.** A kiváló tehetségű Tömörkény István, akit novellái révén mindennél ismertnek és örömmel olvasnak, az új év kezdetén a »Jegenyék alatt« cimen huszonhat elbeszélést adott ki. Jobbnál jobb dolgok ezek. A Tiszapart népét, Szeged környékét, a délibábos rónát írja le, mély meg-

figyeléssel, markáns színekkel és gyökeres nyelven. Tömörkény nem a körmönfont, páva nyelvű műparasztot keresi, mint tette Vas Gereben, — nem a mindenképpen pózoló, és szélsőséges szinpadit parasztot hajhásza, mint Jókai, nem is a groteszk és burleszk vadparasztot, mint Gárdonyi, az ő tulhajtott Göre Gáborjában, — hanem egyszerűen a magyar parasztot. Nem mustraalak az, sem pedig tucatzsáner, hanem karakter, tetőtől talpig és kemény téma annak, a ki le akarja írni. Olvasásuk csak Tömörkény könyvét. Ismert talajon mozog Tömörkény, arról ír legszívesebben, a mit legjobban szeret, de legbehatóbban ismer is. Ez a titka aztán annak, hogy oly őszinte közvetlenséggel hatnak dolgai. A legjobb meggyőződéssel ajánlhatjuk ezt a könyvet mindenkinek, a ki az igazán szépet és jót keresi is, meg szereti is. Az Engel Lajos kiadásában megjelent könyv ára 3 korona.

○ **A Magyar Kritiká-ból** mindössze 7 szám jelent meg, de már e havi néhány számból is látható, hogy felelős szerkesztője, Benedek Elek s vele a szerkesztőbizottság megbecsülhetetlen szolgálatot tesz az irodalomnak, a mindég objektív, alapos kritikákkal. Munkatársai közt találjuk az irodalom számos kitűnőségét, kik szakavatott, magas színvonalon álló bírálatokkal emelik a lap értékét s érdekességét. A legújabb két számban körülbelül ötven tudományos, szépirodalmi és művészeti munkából olvasható alapos bírálat s a kritikusok közt találjuk a következők nevét: Szász Károly, Hegedüs István, Széchy Károly, End-

dalló mellett beszélgettek. Egy tréfás percben megengedte a grófné Giorgionak, hogy első sétáján a kísézője legyen.

— Hideg van? — Kérdezte egy napon, mikor La Ferlitta belépett a szobájába.

— Ellenkezőleg gyönyörű nap van.

Az ablakhoz ment s félrehuzta a függönyt.

— Ugy látszik . . .

Lenézett a napfényben fürdő, emberhullámos utra.

— Olyan fáradt vagyok, mintha csak óráig bölyongtam volna ott lenni, a sétálók kigyózó örvényében.

NEGVEDIK FEJEZET.

A grófné villája a Principe Amadeon feküdt.

Az ablakok három oldalról kis, zsebalaku kertre néztek, de kilátást nyújtottak San Miniatora és a Viale dei Colli gyönyörű kigyókanyarulatára, mely nem volt nagyobb egy billiárd-asztalnál, törpe fákkal szegélyezve. Amilyen ragyogó volt ennek a kéjlaknak a külseje, boldog gazdagságot hirdetve, annyira más volt a belseje. Nata asszony a villának az utcától legtávolabb eső zugolyában szokott rejtőzködni; rendszeren a kandalló előtt ült; hosszú pilláktól árnyalt, hunyott szempillái kisötletettek fehér arcából. A többi szoba mind üres és éppen olyan szomorú mint ez. A mozdulatlan mélységes csöndben tisztán hallatszott az előszobában sétáló komornyik lépteinek nesze, az óra ketyegése, az égő zsarátnokok zizegése és a sétányon keresztül gördülő kocsik tompa zaja.

Mikor Giorgio öt óra tájban a szalonba lépett, Nata bronzdiszítésű asztalkája előtt ült. Olyan] elhagyottnak látszott, mint még soha. A kékselyemmel bevont szalon túlmelegre volt fűtve. A gyönyörű téli nap egy ragyogó sugarat, egy derűs mosolyt sem küldött be hozzájuk. Nata tapsolt, mint a gyermek, megpillantván Giorgiot.

— Bravo! — kiáltott fel. — Ha tudná, milyen

ródy Sándor, Jakab Ödön, Pikler Gyula egyetemi tanár, Fodor Ármin törvényszéki bírósági, Katona Lajos, Zlinszky Aladár, Sebesztha Károly, Balassa József, Juba Adolf orvos, Nyári Sándor stb. Minden számban vezércikk van valamely általános érdekű irodalmi kérdésről, legutóbb Benedek Elektől. A Magyar lélekről s Hegedüs Istvántól. Az izlés iskolájáról. Igen érdekes a Helyreigazítások rovata, melyben az irodalmi s egyéb téren észlelt ferdeségeket igazítják helyre, sok szellemmel és erővel. Nagyban emeli a lap becsét az új könyvek pontos jegyzéke. A »Magyar Kritika« előfizetési ára egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalban: Budapest, VII-ker. Wesselényi-utca 31.

Törvénykezés.

§ Szabad-e könnyezni? Ezt a kérdéses kérdést döntötte el a napokban egy amerikai bíróság. Arról volt szó, vajjon a védő-ügyvéd ejthet-e könnyeket védőbeszéde alatt, anélkül hogy ez a ténykedése mint az esküdtek befolyásolásának szokatlan és jogtalan módja semmitől ok lenne. Az amerikai bíróság komolyan foglalkozott a kérdéssel és eldöntötte, hogy a könnyhullatás ép olyan jogos érv, mint bármely más, amellyel az ügyvéd bátran és annyit élhet, amennyi neki tetszik. Egyébiránt az amerikai ügyvédek nem is várva be ezt a döntvényt, már régóta korlátlan mértékben használták ezt az eszközt és egy bostoni

ügyvédéről beszélnek, aki állítólag legszebb sikereit könyzacskói ügyes kezelésének köszönheti.

Közgazdaság.

□ A máv. forgalma. Most állítják össze a hivatalokban a lefolyt év számbeli eredményeit, melyekből kitűnik, hogy milyen volt az esztendő. A m. államvasutakra nem mondható kedvezőtlennek, de emelkedést sem mutat a mozgalmas milleniumi esztendőhöz képest. Vagyis az államvasutak jövedelme kevesebb lesz a lefolyt 1897-ben, mert az üzem, a vonatok száma ugyanolyan nagy volt, de a forgalom kevesebb. A millenium esztendejében sokkal nagyobb volt a személy-forgalom s többet jövedelmezett a teher-forgalom, mert sok gabonát szállítottak, ami nagy utra megy és jól fizet. 1897-ben kevesebb volt a személy-forgalom, gabona pedig nem termett, így a teherforgalom a kevesebbet fizető anyagokra: fára, szénre szorított. Így mutatja ezt az aradi állomás forgalmi-statisztikája s ez az összes vonalok üzemének képe is.

□ Mezőgazdasági munkabérek. A földmívelésügyi miniszterium kiadásában most jelent meg az 1896. évről szóló mezőgazdasági munkabérek tárgyaló munka. A benne foglalt kimutatás szerint: Baranyában 1896-ban 88 krajcár volt az átlagos napszám, míg 1895-ben 85 kr.; Somogy megyében 1896-ban 85 krajcár volt a napszám és 1895-ben 79 krajcár. Végül Tolnamegyében 1896-ban 85 krajcár volt a napszám, 1895-ben pedig 81 krajcár.

□ A miniszter a sertések védelmére. Uramfia, ha annyi gondot fordítanak az emberi egészségre, mint az állatokéra: ember is kevesebb halna el, állat is kevesebb hullana. Mert tény dolog, hogy mióta olyan rettenetesen védik a jószágokat, azóta jobban pusztul. Különösen a sertés. Rettenetes gazdasági katasztrófa az országban a sertéspusztulás. Soha azelőtt olyan jószág-hullás nem volt és nagy szegénységnek ez is egyik főoka. Ismeretes új terv az, hogy a sertéspusztulás ellen valamiféle szerummal akarnak védekezni. A miniszter most leír a városhoz, hogy ország-szerte kívánna ezen beoltási szerrel kísérletezni és ezt úgy érhetnék el, ha a gazdaközönség segédkezne ebben. Miképpen gondolja ezt a miniszter? Ugy gondolja, hogy a sertéstulajdonosok, gazdák és hizlalók oltassák be a védő szerummal a jószágait, de hogy az eredményt látni lehessen: az állományból hagyjanak elkülönítve beoltatlan sertéseket is. Így lehet tapasztalatokat szerezni a szerum hatásáról, ha azután megfigyelvén a beoltott és beoltatlan jószágok egészségi állapotát, a tapasztaltakhoz képest megalkothatók lesznek a vélemények. Ez nagyon szép terv, de a kivitele alighanem nehézségekbe fog ütközni, bár a gazdák érdekében is kívánatos, hogy a szerum értékéről bizonyos meggyőződést szerezzenek.

TÁVIRATOK.

— Fiume ne csendes. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Fiumében tegnap este 5 órakor Gaál kormányzóhelyettes megnyitván a rappresentationca ülését, kijelenti, hogy Mayländer multkori nyilatkozata a podesztaság elfo-

kapóra jön és hogy mennyire hálás vagyok ezért a látogatásért. Ime, azzal kergetem el magamtól az órákat, hogy a sétány fáit olvasgatom össze. Lássá ez az én legnagyobb szórakozásom.

Giorgio előre hajolva figyelte a grófné »legnagyobb szórakozását« egy japáni rajzot, melyet éppen a legyezőjére akart ragasztani. Japán műparáról kezdtek beszélgetni, ahol La Ferlita több évet töltött. Natának ezer kérdése volt, egyik különösebb a másiknál s hébe-hóba átható pillantással nézett a szemébe.

— Ugy-e kicsit haragszik rám? — szakította egyszerre félbe a társalgást.

Giorgio felkapta a fejét, de a grófné elkerülte tekintetét. A világosságnak tartott rajza szemlélésébe mélyedt, mintha már elfelejtette volna az előbbi kérdést.

— Hogy haragszom-e? — ismételte kis szünet után La Ferlita.

— Igen, un peu, beaucoup, passionément — passionément!

— Mais non, rien du tout!

A grófné megfordult.

— Csakugyan nem? Annál jobb. Nem is hiszi, milyen örömet okozott nekem ezzel a feleletével, mondta. Arca olyan szoborszerű volt, hogy Giorgio nem tudta eltalálni: dévajkodás-e csak az a beszéd, vagy tiszta komolyság. — Merci! — susogta azután a grófnő, merci!

Florenben tartózkodott egész idő alatt a mig nem láttuk egymást? — szakította meg a hosszú szünetet Nata.

— Igen, egy havi szabadságot beszámítva, melyet azonban nyolc hétre hosszabbítottam meg.

Én visszatérésem után sokáig nem találkoztam önnel s azt hittem, nem is fogom többé viszontlátni.

— Én láttam.

— Hol?

— Nyolc, kilenc nap előtt az utcán.

— Akkor elnéztem önt. Nagyon gyenge voltam még, mikor hosszú betegség után erre az első sétakocsizásra elhatároztam magamat.

— De most már jobban van?

— Igen, már most jól érzem magamat.

— Ugy-e bár, nemsokára viszontlátom? — mondta kedveskedő mosollyal a grófné, mikor Giorgio bucsuzott.

Hazafelé menet, bosszusan dörmögte magában La Ferlita:

— Giorgio, öreg barátom, ma nevetséges szerepet játszottál. De mindegy. Emeld fel a fejed és tegyük jóvá, a mi még jóvátehető.

Giorgio ezutánól gyakori vendége volt a grófnénak, de óvakodott attól, hogy az udvarló szerepére vállalkozék. Ezért hálás is volt iránta a grófnő és úgy bánt vele, mint a legkedvesebb barátjával bánik az ember.

— Milyen kár — sóhajtotta egy izben — hogy már régebben nem ismerjük egymást. Ugy-e bár?

— De hiszen már régótától ismerjük egymást.

— Téved. Egy béli találkozás még nem elég az ismeretségre. De jobb később, mint soha.

Dacára a szép decemberi napoknak, a grófné egyre a hideg miatt panaszkodott. Azért majd mindig a kan-

adására lehetlenséget tartalmazván, el nem fogadásnak tekintendő. Felszólítja tehát a képviselőtestületet, hogy új polgármestert válasszanak.

Walluschnig reflektál a kormányzóhelyettes szavaira s a kormány ellen erős kifejezéseket használ, miért rendutasítást kap.

A választás elrendeltetvén, majdnem az egész többség újra Mayländerert választotta meg Fiume podesztájává. A karzaton „bravó” kiáltások és taps fogadta a választás eredményét.

Mayländer — a kormányzóhelyettes felszólítására — kijelenti, hogy ha huszszor választják meg újra, ő huszszor fenntartja álláspontját. Nem provokálás ez a kormányval és a magyar nemzettel szemben, hanem Fiume jogainak védelme. Szavait zajos tetszés követte.

Gaal erre kijelentette, hogy ez az alkotmányos kormány elleni renitencia. A nagy meglepetés és zajban a kormányzó helyettes föláll, felteszi kócsagos kucsmáját és emelt hangon folytatja:

— Ő felsége a király kormányának nevében a raprezentancát feloszlatom!

Óriási meglepetést okozott e kijelentés. A képviselők kifelé tódulva „éljen”-eztek és „evviva”-ztak s csak egyetlen fütty hallatszott. De ez aztán éles volt.

— **A feleséggyilkos mérnök pöre.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Gárdos Lajos, a mérlegkeverő mérnök perének mai folytatólagos végtárgyalásán, kihallgatták Holécy állatorvost, a ki szemébe mondta Gárdosnak neje halálakor, hogy „gyilkos! legjobb lesz, ha főbe lövi magát!” Kiutasította házából, de Gárdos, a félelemtől üzetve, Klein Hermann név alatt üzleti ügy ürügye alatt egy kávéházba hívta, hol azt kérdezte tőle, meddig ismerhető fel a morfium a holttestben. Mikor felelte, hogy egy évig, Gárdos nagyon megijedt. Tanut kérte, hogy vallomását illetőleg előre állapotjanak meg közösen és azt is mondta:

— Kötelet nem kaphatok, legfeljebb husz évet!

Azt is vallja továbbá a tanu, hogy vádlott igen rosszul bánt feleségével, Kihallgattattak még Holécy Józsefné és Cserepes Mari, Ritter Rózi cselédek, kik vallják, hogy Gárdos magzat-elhajtási szert készített feleségének. Gárdos ezt tagadja s azt állítja, hogy csak időtöltésből, unalmából kísérletezett. A végtárgyalás tovább folyik.

— **Miniszterek a királynál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Percel Dezső, belügyminiszter, Darányi Ignác dr. földmívelési miniszter és Wlassich Gyula dr., vallás- és közoktatásügyi miniszter ma a királynál voltak Bécsben legfelsőbb kihallgatáson.

— **Zola vádol.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zola Emil »J' accuse« cím alatt nyílt levelet intéz Faure Felix köztársasági elnökhöz. Azzal vádolja Du Paty de Clamot, Rovaryt, Billotot és Mercier tábornokot, hogy megszegték köteleességüket. Levelét így

végzi: »Vádolom Paty de Clamot, hogy öntudatlan, de ördögi szerzője egy igazságszolgáltatási tévedésnek. Vádolom Merciert bűnrészességgel; Billotot, hogy elnyomta Dreifuss bizonyítékait; Boisdeferret és Gouset, hogy segítettek Billotnak; vádolom Pollioux és Ravaryt, hogy bűnös vizsgálatot folytattak és a szakértőket, hogy csalárd véleményt nyilvánítottak. Végül a hadügyminiszterium elnökségét, hogy utálatos sajtóháborút indított a közvélemény félrevezetésére.« Követeli, hogy állítsák ezért az esküdtszék elé!

— **Titkos tanácsosi eskü.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Apponyi Sándor gróf, főrendiházi tag, ma Bécsben letette a valóságos belső titkos tanácsosi esküt a király kezébe, Goluchovszky Agenor külügyminiszter interveniálása mellett.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi jan. hó 10-én s köv. napjain elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helybenhagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 3221. Dunaszekcső község urbéres birtokosai legelő feloszt. — hh.
III. 4/98. Hidegkuton elhalt Ruppert Erzsébet hagyat. ügye. — hh.
15. Domasineczen elhalt Mészga Anna hagy. ügye. — rend.

Előadó: *Töttössy Béla.*

- V. 2822. Első cs. és k. szab. Dunagőzhajózási társaság Dráva gőzhajózási vállalat Schenker s t. Henry A. cég 1937 frt 30 kr. rmv.
3259. Baksai István — Lacza Julianna házass. felb. — hh.
3271. Kalbfleisch Erzsébet — Varga István házass. felb. — hh.
3280. Goldstein Jetti — Krausz Sámuel házass. felb. — hh.

Előadó: *Dr. Daempff Sándor.*

- V. 3105. Ifj. Grosz János — Dr. Spányi Leó panasz. — fo.
3111. Fischl Sándor — Cs. kir. szab. Déli vaspálya társ. 571 frt 99 kr. — hh.
3124. Öz. Goldstein Árminné — özv. Goldstein Náthánné s t. 2326 frt. — hh.
3146. Nagykanizsai bankgyegetület — Gróf Festetich Andor 15000 frt. — hh.
3285. Friedenthal Lipót és Friedenthal Mór cégjegyz. — hh.
3286. Friedenthal Lipót és Friedenthal Mór pótfelj. — csat.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 3215. Sáríts Ignác és János — Lőrincz János ing. birt. hh.
3284. Özv. Légrádi Jánosné — Panni Juli ing. birt. — rmv.
3321. Siklósi tak. és hitelegylet — Kórosi Sándor s t. 150 frt. — hh.
3342. Kemény Mór — Deutsch Zsigmond 2127 frt 33 kr. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 3193. Ruff Jánosné — Sziládi György igazol. — mv.
3279. Schwarz Ignác — Gróf Zichy Ödön 63693 frt. — rmv.
III. 3250. Troll Ferencz — Nagy Gyuláné örökösei. — mv.
3251. „ „ „ „ „ — „
3252. „ „ „ „ „ — „

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 3341. Dr. Tersánszky Gyula — Tomásics József s t. végr. — v. u.
3345. Marczali takptár — Bethelm József s n. végr. — hh.
III. 3319. Nagy-harsányi ev. ref. egyház — Szakos János végr. — rend.
3323. Néh. Kotnyek János hagy. — hh.
3325. Szántó Gáborné — Schuller Anna végr. — rend.
3326. Izsák Juli s t. felszámolás. — fo.
3329. Néh. Csonka János hagy. ügye. — rend.
3330. Szabó József — Székely Anna végr. — hh.

3331. Szabó József — Székely Anna » — hh.
3346. Bihari Benő — Eckhardt Ferencz s t. végr. — rend.
3356. Somogyi Gusztáv — Czeglédi Tivadar végr. — rmv.
3. Doffatics Tonkó — Andocsi Pál s n. tlkvi ügy. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 3324. Szücs Benjamin — Szücs Sándor s n. végr. — rend.
3327. Bangó József s t. — Dani József s t. végr. mszunt. — fo.
3328. Armuth Lajos — Kaufman József végr. — rmv.
3355. Császár János — Gottlieb Jakab s t. végr. mszunt. — rend.
1. Brunner Boldizsár — Brunner József végr. — rend.
13. Spiegl Albert — Marton Balázs végr. — hna.

Büntető tanács.

Előadó: *Babits Mihály.*

- V. 3555. Zóka Ferencné s t. gyilk. kísér. — rmv.
3575. Singer Jakab csalárd bukás. — rmv.
3577. Babócsai Pál s t. szánd. emb. ölés. — rmv.
III. 3564. Bárány József vall. és közes. ell. kih. — rmv.
3566. Klein Henrik sikk. — rend.
3. Jankovics Lőrinc anyakönyvi kih. — mv.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 3485. Radó János s t. lopás stb. — rmv.
3486. Stevits Dániel hat. ell. erősz. — hh.
3488. Kovácsics Peróné s t. becs. sért. — vu.
3558. Hertelendy József s t. m. lak. sért. — hh.
3559. Grakovec (Huka) József lopás — mv.
3560. Vajda János k. t. sért. — vu.
3561. Szántó Vendel » — hh.
3562. Vörös Agoston lopás — rmv.
III. 3567. Borbás István » — hh.
3580. Buzás György » — rmv.
3582. Lang József s t. jogt. elsaját. — hh.
3584. Tell Péterné lopás. — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3494. Scheffer József s t. csalás. — rmv.
3522. Zsiga András s t. suly. t. sért. — rend.
3543. Sánta Horváth József » » — hh.
3556. Krensier Gyula s t. vétkes bukás. — rmv.
7. Ivanovits Izidor suly. tsért. — hh.
III. 3496. Berke János sikk. — rmv.
3531. Buzás János suly. t. sért. — rmv.
12. Gosztola Ferenc s t. » — rend.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3578. Strausz Béla m. okir. ham. — mv.
III. 3482. Darányi Ferenc s t. sikk. — rend.
3504. Oprostyák Gáspárné közegész. ell. kih. — fo.
3506. Honig Lajosné suly. t. sért. — rmv.
3536. Klaitz Márkó s t. rágalm. — hh.
3537. Kocsis József lopás. — hh.
3547. Kassádi János » — hh.
3557. Józsa József, k. t. sért. és közr. ellen kih. — hh.
3563. Domján János s n k. t. sért. m. lak sért. stb. — rmv.

Előadó: *Nabráczky Lajos.*

- V. 3579. Holczmann Imre suly. t. sért. — rmv.
5. Rosenberg Dávid s t. párviadal. — hh.
9. Ress Mihály s t. sért. — rmv.
III. 3565. Kurucz István testi épség ell. kih. — hh.
3568. Gulyás Mihály sikk. — ms.
3607. Lukács Lukács közsend. ell. kih. — hh.
11. ifj. Ackermann József s t. lopás és org. — rend.

Elintézésre kitézött ügyek.

Bejelentések 1898. évi január hó 17. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 40. Duna-Szekcső község volt urb. közös legelő felosztás.
88. Visnyei Teréz s t. — ifj. Visnyei József s t. öröks.

Előadó: *Töttössy Béla.*

- V. 2929. Tóth Imre — Tóth Zsiga György ing. tjog.
3281. Márton Katalin — Imre János házass. felb.
3282. Schusster Lujza — Viczenti Lajos » »
3340. Bonyhárd Gizella — Höcker György János Gabriel házass. felb.
3344. Moharos István — Bós Lidia házass. felb.

Előadó: *Dr. Daempff Sándor.*

- V. 3153. özv. Domanyik Józsefné — Szöcsenyi Ferenc s t. szerz. érv.
3195. Schlerák József s t. — Horváth János ing. birt.
3267. néh. Molnár Mihály hagy. csőd nyit.
8. Nagykanizsai takptár cégjegyzés.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 3343. Fischl Jakab és fia — ifj. Zulcer Lipót 198 f. 61.
10. Fülöp András — Tóth Illés s t. 45 f. 41 kr.
III. 3318. ifj. Lyubics István — Hranecz József s n. végr.
5. Spitzer Gerzon s t. Weizsman Mihály »

II. polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 9. Doszpod György — Doszpod Józsefné zjog törl.
16. Dujics József — Dujics János ing. birt.
51. Domina Ferenc s t. — Tar József s t. okir. kiáll.
III. 47. Feldreich József — Unger Antal végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 46. Panovits György — özv. Tropsa Jánosné s t. végr.
III. 3347. Szabó Károlyné — Benyovszky Lajos felszól.
3357. Horling Mátyás zjog törl.
3358. Szoboszlai József s t. — Szóke József s t. haszon bérlet bek.
3359. Szoboszlai József s t. — Levinusz Ádám haszon bérlet bek.
2. Ignác Spiller és Nikelsberger cég — Groszmann Salamon s n. zjog előj.
14. Dr. Tersánszky Gyula — Gudlin Mihály zjog törl.
24. Majorossy Imre polgármester által képv. Pécs szab. kir. város — Trixler Constantin végr.
45. Krausz Ábrahám fia cég s t. — Korniczek József végr.
89. Steiner Verona — Harci Péterné végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 44. Bolla János — Tőreki Jánosné végr.
69. Grosz Zsigmond — Körmeny Sándor tkvi ügy.
71. Magy. jelz. hitelbank — Szeniczey Ödön végr.
91. Dr. Schlesinger Ernő — Kalmár János. »

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 18. Zala vármegyei Árvaszék — Tóth György gond. alá hely.
20. Neumann Mór — Jugli József ing. birt.
52. Mikác Ferenc — Tomasek Tamás ingók kiad.
54. Steiner Salamon — Ösztreicher Gáspár és Hirschler Mór 199 frt 98 kr.

Büntető tanács.

Előadó: *Babics Mihály.*

- V. 3605. Tamás János gyilk.
63. Szatnyák Jakab rablás, lopás.
III. 41. Fonyó Géza anyakönyvi kih.
65. özv. Illés Konrádné anyakönyvi kih.
87. Bajás Ferenc »

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3574. Atal István s t. magánosok ell. erősz.
3576. Gyórfi István lopás.
4. Fodor Gyula s t. becs. sért.
6. Job. Szabó Antal s t. lopás stb.
8. Szersec Éva k. t. sért.
31. Bosnyák Zsifko »
32. Werner Ferencné becs. sért.
39. Kaiser Lajos s t. lopás.
50. Probszt Jakab k. t. sért.
51. Gróf Festetich Alfonz k. t. sért.
III. 28. Göllei István lopás.
48. Kencsei István tulajd ell. kih.
86. Straszer Vilmos vallás ell. kih.
91. Hodosits Márton s t. lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 19. Sárdinec Pál halált ok. súly. t. sért.
20. Mirkó Ferenc tűzvész ok.
54. Schrempf Gáspár s t. család.
61. Vizmati Imre súly. t. sért.
90. Bódis János s t. ember ölés.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 16. Kelemen Eleonóra s t. magzat elhajt.
58. Alesi János s t. s. t. sért.
III. 3583. Magyar Zoltán m. lak. sért.
3608. Freitag Gyula rágalm.
1. Jakab Józsefné »
2. Alhauer Ferencné rágalm.
21. Kun Márton »
29. Schuller János s t. k. t. sért. stb.
45. Kasza János s t. rágalm., becs. sért.
66. Quering János véderő ell. kih.
75. Szabó István s n. rágalm.
92. Rozenfeld Henrik vagyon rong.

Előadó: *Nábrácky Lajos.*

- V. 17. Keserű József s t. vagyon rong.
83. Kemény György hat. ell. erősz.
35. Egedi Balázs Antal s t. lopás.
55. özv. Bobek Jánosné s t. lopás.
III. 25. Horváth Györgyné becs. sért. stb.
26. Balog János s t. lopás.
27. Schmidt Ádámné s t. közcsend ell. kih. stb.
74. Koch János közcsend és tulajd ell. kih.

Szerkesztői üzenet.

S. A. Hát bizony F. úr elfelejtette a megbízatást átadni annak idején. A most küldött cikk alatt is b. neve van; tehát jó volt a figyelmeltetés, mert ismét F. úr maradt volna a szószban. Különb. szives üdvözlés és köszönet!

Nyilt-tér.)*

Nyilatkozat.

Többektől fel lettem szólítva, hogy Gallovich Jenő hirlapíróval szemben hogy intéztem el ügyemet.

Folyó hó 11-én megjelent Pécsi Naplóban a törvényszéki rovatban közölt »Tanukihallgatás valóperben« című hirre, mely nem felel meg a valóságnak, most is fentartom, mit ki is jelentettem segédeimnek. Az általam elkövetett sértésre vonatkozólag pedig kijelentetem, hogy a jogos felháborodás következtében követtem el; a miért sajnálatomat fejezem ki, de csak úgy, ha Gallovich Jenő hirlapíró is sajnálatát fejezi ki az ő általa elkövetett sértésért és ezzel az ügyet részemről befejezettek tekintem s többé szóba nem fogom hozni.

Hogy Gallovich elfogadta-e vagy sem, azt nem tudom.

Ennyit tartottam kötelességemnek a tisztelt közönség tudomására hozni.

Tisztelettel

Berényi Janiky Miklós

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Köhögésben szenvedőknek.

1000-nél több elismerő nyilatkozat bizonyítja a

KAISER-féle mell-bonbon

kitünőségét, gyors és biztos hatását köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás ellen. Legkitünőbb különlegessége Ausztria, Németország és Svájcznak.

Kapható 10 és 20 kros csomagokban. Raktár Pécsen: **Benczenleitner Sándor** cukrászdájában.

Ügyes fiatal ember

ki a

könyvvitelben

jártas, alkalmazást nyer egy nagyobb borkereskedő háznál, magyar, német és horvát nyelven levelező előnyben részesül.

Írásbeli ajánlatok a kiadóhivatalban.

9097. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Markovics Dömötör és Markovics Sándor hg.-szöllősi lakosok végrehajthatóknak Lyubonics Tószó hg.-szöllősi lakos végrehajtást szenvedett ellen 239 forint tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő, Hg.-Szöllős községben a 222. sz. tjkvben felvett 313. hrsz. 277. sz. ház 480 frt becsárban, a † 1523/9. hrsz. ingatlan 55 forint, a † 1983/481. hrsz. 57 frt, a hg.-szöllősi 1202. sz. tjkvben felvett 1972. hrsz. ingatlanra egészben 82 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi február hó 7. napján délelőtt 10 órakor Herczeg-Szóllős községben a körjegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 48 frt, 5 frt 50 kr., 5 frt 70 kr., 8 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tkkvi hatóságánál, 1897. évi okt. hó 26. napján.

Molnár

kir. aljárásbíró.

Építkezők

figyelmébe!

A helybeli sátrortábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagy mennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és kapcsolót

igen jutányosan ad el,

esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsen, Szigeti-országút 33. sz.